

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 20. april 2021
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Henrik Overgaard Mor-
sing
Sagsnr.: 2021-0030-5805
Dok.: 1913048

Besvarelse af spørgsmål nr. 847 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 847 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 25. marts 2021. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Preben Bang Henriksen (V).

Nick Hækkerup

/

Iren Mirmojtahedi

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 847 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren, idet man når man udtaler sig som vidne i en retssag, taler under strafansvar, redegøre for, om det generelt er strafbart for en borger at lyve overfor en embedsmand, der behandler borgerens sag (der ikke verserer for en domstol)?”

Svar:

1. En person vil under visse omstændigheder kunne ifalde strafansvar efter straffeloven for at afgive urigtige oplysninger til en offentlig myndighed.

Det fremgår således af straffelovens § 161, at den, som uden for det i straffelovens § 158 (falsk forklaring for retten) nævnte tilfælde for eller til en offentlig myndighed afgiver en falsk erklæring på tro og love eller på lignende højtidelig måde, hvor sådan form er påbudt eller tilstedt, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år.

Af straffelovens § 162 fremgår endvidere, at den, som ellers for eller til en offentlig myndighed afgiver urigtig erklæring om forhold, angående hvilke han er pligtig at afgive forklaring, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder.

Endelig fremgår det af straffelovens § 163, at den, som i øvrigt til brug for retsforhold, der vedkommer det offentlige, skriftligt eller ved andet læsbart medie afgiver urigtig erklæring eller bevidner noget, som den pågældende ikke har viden om, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder.

2. I særlovgivningen kan der desuden være fastsat specielle oplysningspligter over for offentlige myndigheder, hvis manglende overholdelse kan være strafbelagt.

Det bemærkes dog for fuldstændighedens skyld, at den pågældende myndighed i almindelighed ved brug af sådanne oplysningspligter skal iagttage forbuddet mod selvinkriminering mv. i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter (retssikkerhedsloven), jf. retssikkerhedslovens § 1, stk. 3.

Er der således konkret mistanke om, at en enkeltperson eller juridisk person har begået en lovovertrædelse, der kan medføre straf, gælder bestemmelser mv. i lovgivningen om pligt til at meddele oplysninger til myndigheden ikke

i forhold til den mistænkte, jf. retssikkerhedslovens § 10, stk. 1. Den mistænkte har dog pligt til at meddele oplysninger til myndigheden, hvis det kan udelukkes, at de oplysninger, som søges tilvejebragt, kan have betydning for bedømmelsen af den formodede lovovertrædelse.